

چکیده پژوهش

بهبود نظام مدیریت در سامانه بهداشت و درمان کشور زمانی تحقق می‌پذیرد که نظامهای فرعی و کلیه واحدهای تابعه این نظام از مدیریتی پویا برخوردار گردند. با اعتقاد به چنین واقعیتی، پژوهشگر برآن شد تا کمیته‌های بیمارستانی که یکی از مفیدترین ابزار در مدیریت بیمارستان است، را مورد بررسی قرار دهد.

پژوهش حاضر که به‌منظور "بررسی کمیته‌های بیمارستانی در بیمارستانهای آموزشی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران و بیمارستانهای خصوصی تحت پوشش در سال ۱۳۷۸" انجام شده است، پژوهشی توصیفی - مقایسه‌ای بوده و به‌صورت مقطعی انجام گرفته است.

جامعه پژوهش مشتمل بر ۱۲ بیمارستان آموزشی و ۱۳ بیمارستان خصوصی تحت پوشش دانشگاه فوق‌الذکر می‌باشد.

بدلیل محدود بودن جامعه پژوهش، نمونه‌گیری صورت نگرفت و هر ۲۵ بیمارستان مورد بررسی قرار گرفته‌اند.

در مطالعه حاضر از پرسشنامه، بعنوان ابزار اصلی و مصاحبه بعنوان ابزار فرعی جهت گردآوری اطلاعات استفاده گردیده است. مختصری از نتایج بدست آمده و یافته‌های این پژوهش به شرح زیر می‌باشد:

- از نظر میانگین تعداد کمیته به‌ازاء هر تخت بیمارستانی، بیمارستانهای خصوصی رتبه اول و بیمارستانهای آموزشی رتبه دوم را کسب کرده‌اند.

- فاصله زمانی تشکیل کمیته‌ها در بیمارستانهای آموزشی در بیشتر موارد به‌صورت "چندماه یکبار" و در بیمارستانهای خصوصی بصورت "ماهانه" بوده است.

- بیشترین فراوانی از لحاظ نوع کمیته در بیمارستانهای آموزشی به‌ترتیب؛ کمیته‌های عفونت و تغذیه (۹۱/۷٪)، کمیته‌های مدارک پزشکی و پرستاری (۸۳/۳٪)، کمیته‌های دارویی و آموزش و مرگ‌ومیر (۶۶/۷٪) و در بیمارستانهای خصوصی به‌ترتیب؛ کمیته تغذیه (۱۰۰٪)، کمیته‌های مدارک پزشکی و اطاق عمل و مرگ‌ومیر (۸۴/۶٪)، کمیته‌های عفونت و پرستاری (۷۶/۹٪) بوده است.

- بیمارستانهای ۳، ۸ و ۱۰ با ۱۱ کمیته (۵۷/۹٪) بیشترین فراوانی و بیمارستان ۱ با ۳ کمیته (۱۵/۸٪) کمترین فراوانی کمیته‌ها را در میان بیمارستانهای آموزشی دارا بودند.

- بیمارستان ۱۶ با ۱۷ کمیته (۸۹/۵٪) بیشترین فراوانی و بیمارستان ۲۳ با ۵ کمیته (۲۶/۳٪) کمترین فراوانی کمیته‌ها را در میان بیمارستانهای خصوصی دارا بودند.

- مدیر بیمارستان در بیمارستانهای آموزشی و رئیس بیمارستان در بیمارستانهای خصوصی بیشترین فرد شرکت‌کننده در جلسات کمیته‌ها بودند.